

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: N. Mămăligă)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Guzun, A. Malii, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

26 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Mihail Gladcovschi,
reprezentat de avocatul Sergiu Musteață,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail
Gladcovschi împotriva Svetlanei Orehova cu privire la încasarea sumei, a dobânzii
de întârziere și a prejudiciului material (rata inflației),

împotriva deciziei din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 9 august 2019, Mihail Gladcovschi a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Svetlanei Orehova cu privire la încasarea sumei, a dobânzii de întârziere
și a prejudiciului material (rata inflației).

În motivarea acțiunii a invocat că la 17 ianuarie 2001, fiind în arest preventiv
în Penitenciarul nr. 1 mun. Chișinău, avocatul Svetlana Sava, prin mijloace
dolosive, prin înșelăciune și abuz de încredere, i-a dictat o cerere pe numele
notarului și a adus un notar, care i-a prezentat spre semnare o procură, prin care el
a împuternicit-o pe Svetlana Orehova de a administra terenul său cu numărul
cadastral XXXXX.003, situat pe str. XXXXX, mun. Chișinău.

A precizat că prin această procură, după cum a aflat ulterior, a împuternicit-o
pe Svetlana Orehova să stabilească condițiile tranzacției și prețul ei.

A considerat că aceste acțiuni sunt parte a acțiunilor întreprinse de către
avocatul Svetlana Sava față de el, pe Svetlana Orehova nu o cunoaște și niciodată
nu a văzut-o în viața sa, dar presupune că este o cunoscută a avocatei Svetlana
Sava.

Astfel, din conținutul contractului de vânzare-cumpărare din 30 martie 2001,
încheiat între Svetlana Orehova (ca și cum reprezentantul lui) și Veaceslav
Codreanu, a constatat că pârâta la acel moment avea domiciliu în mun. Chișinău,
str. XXXXX, ap. 60, care este situat în apropiere de biroul avocatei (mun.
Chișinău, str. XXXXX, ap. 1), circumstanțe ce confirmă afirmațiile sale precum că
acestea se cunosc și au acționat în comun la deposedarea lui de teren și însușirea
banilor din vânzarea acestuia.

A menționat că în textul procurii nr. 81 din 17 ianuarie 2001, nu sunt indicate
datele depline ale Svetlanei Orehova, nici data, luna, anul nașterii, numărul de

identificare, doar adresa acesteia, însă totuși pârâta a acționat în baza acestei procuri.

A comunicat că Svetlana Orehova a încheiat contractul de vânzare-cumpărare din 30 martie 2001 cu Veaceslav Codreanu, prin care i-a vândut ultimului terenul proprietate privată a lui, în care este indicat prețul vânzării-cumpărării de 10 000 de lei.

La fel, a reținut că suma indicată în contract ca preț al bunului imobil nu i-a fost transmisă până în prezent.

Astfel, în cazul în care pârâta Svetlana Orehova a primit suma menționată, ea urma să-i comunice toată informația și să-i transmită banii, nefiind împuternicită de a întreprinde alte acțiuni.

Reieșind din prevederile art. 1030, 1043 și 1044 Cod civil, a menționat că este în drept de a solicita încasarea de la Svetlana Orehova a sumei de 10 000 de lei indicată ca preț în contractul de vânzare-cumpărare, cu toate că în acea perioadă prețul de piață al unui astfel de teren constituia aproximativ 7 000 de dolari SUA, precum și a prejudiciului cauzat prin modificarea ratei inflației.

A relatat că în perioada 8 aprilie 2000 - 8 noiembrie 2016, a ispășit pedeapsa cu închisoare în penitenciar și doar după ieșirea la libertate, făcând investigațiile necesare, având posibilitatea de a traduce actele juridice la cunoscuți, de a apela la serviciile avocatului ce acordă asistență juridică garantată de stat și a înțelege pe deplin ce s-a întâmplat, a aflat despre vânzarea-cumpărarea terenului său, respectiv și despre încălcarea drepturilor sale prin faptul că pârâta nu i-a remis suma de bani primită în baza contractului.

Așadar, în locurile de detenție nu putea cunoaște care este soarta bunurilor sale, dacă au fost remise sau nu sume de bani, precum și care au fost acțiunile ulterioare ale pârâtei și avocatei, fiind în situația în care nu avea bani, părinții săi fiind decedați, la acel moment fiicele fiind minore, nu a putut apela la nimeni pentru a face investigațiile necesare.

Totodată, a evidențiat că în cazul în care mandatarul nu a executat obligația de a preda fără întârziere mandantului tot ce a primit în legătură cu executarea mandatului, este obligat să plătească și dobânda de întârziere prevăzută de art. 585 și 619 Cod civil și prejudiciul cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum pentru perioada 2 iunie 2001 - 7 august 2019 în conformitate cu datele oficiale ale Biroului Național de Statistică.

A solicitat încasarea de la Svetlana Orehova în beneficiul lui a sumei de 10 000 de lei, a sumei de 35 143 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 16 200 de lei cu titlu de prejudiciu cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației).

Prin hotărârea din 30 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a admis acțiunea parțial. S-a încasat de la Svetlana Orehova în beneficiul lui Mihail Gladcovschi suma de 10 000 de lei. S-a încasat de la Svetlana Orehova în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 300 de lei.

În susținerea soluției emise, prima instanță a constatat că, deși prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 690 din 30 martie 2001, lotul de pământ situat în mun. Chișinău, str. XXXXX a fost vândut cu 10 000 de lei, plătiți de către cumpărător vânzătorului pe deplin, până la încheierea contractului, pârâta Svetlana Orehova nu a transmis proprietarului Mihail Gladcovschi ceea ce a primit în urma executării împuternicirilor acordate în baza procurii.

Astfel, prima instanță a considerat necesar de a încasa din contul pârâtei Svetlana Orehova în beneficiul reclamantului Mihail Gladcovschi suma de 10 000 de lei.

La fel, a conchis prima instanță că în rest, pretențiile se resping ca neîntemeiate, or la caz nu sunt întrunite condițiile normelor de drept la care s-a făcut referire pentru încasarea sumelor pretinse.

Prin decizia din 9 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Svetlana Orehova și s-a admis apelul declarat de Mihail Gladcovschi cu casarea parțială a hotărârii din 30 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material (rata inflației) și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a încasat de la Svetlana Orehova în beneficiul lui Mihail Gladcovschi suma de 16 200 de lei, cu titlu de prejudiciului material (rata inflației). În rest, s-a menținut hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, în partea ce ține de încasarea prejudiciului material cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației), instanța de apel a menționat că indicele prețurilor de consum (rata inflației) are destinația de a măsura schimbările în dinamică a nivelului general al prețurilor la produsele și serviciile procurate pentru consum de către gospodăriile populației din țară, măsurând tendința generală a evoluției în timp a prețurilor de consum.

Astfel, ținând cont de faptul că contractul de vânzare-cumpărare între Svetlana Orehova și Veaceslav Codreanu a fost încheiat la data de 30 martie 2001, instanța de apel a considerat că pentru perioada solicitată și anume 2 iunie 2001 - 7 august 2019, Mihail Gladcovschi este în drept să solicite în beneficiul său în casarea sumei de 16 200 de lei, potrivit calculului prezentat, din contul Svetlanei Orehova, cu titlu de prejudiciu cauzat de evoluția indicelui prețurilor de consum (rata inflației).

La 30 noiembrie 2021, Mihail Gladcovschi, reprezentat de avocatul Sergiu Musteață, a declarat recurs, solicitând casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, în partea respingerii cerinței de încasare a dobânzii de întârziere, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri de admitere a cerinței.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei nu au constatat just și au dat o apreciere incorectă situației de fapt, mai mult nu au examinat cauza sub toate aspectele și nu au stabilit cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt caracteristice raportului juridic.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În contextul prevederilor art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 09 iunie 2021 și a expedit-o participanților la proces la 01 octombrie 2021 (f.d. 150), or, la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a acesteia de către participanții la proces.

Astfel, recursul declarat la data de 30 noiembrie 2021, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 13 decembrie 2021 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței, or, până la examinarea admisibilității recursului careva referințe în adresa instanței nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Mihail Gladcovschi, reprezentat de avocatul Sergiu Musteață, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul ca inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Mihail Gladcovschi, reprezentat de avocatul Sergiu Musteață, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Mihail Gladcovschi, reprezentat de avocatul Sergiu Musteață, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Mihail Gladcovschi, reprezentat de avocatul Sergiu Musteață, împotriva deciziei din 01 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Maria Ghervas

Galina Stratulat